

имно обстрѣлване. Артилерията и на двѣтѣ страни всѣки день откриваше огънь, който въпрочемъ даваше сравнително ничтожни резултати. И двѣтѣ страни се бѣха закопали въ своитѣ траншеи и землянки доста солидно. Само при смѣнитѣ и при рѣдкитѣ движения по позицията огъня се усиляше и по нѣколко души се изваждаха огъ строя. При туй, тъй като руската позиция бѣше по слаба, то и тѣхнитѣ загуби надминаваха ония на турцитѣ.

Този ходъ на работитѣ биде съществено нарушенъ само два пѣти: На 30-й октомврий, слѣдъ продължителна кононада, въ 3 часа слѣдъ пладнѣ, турцитѣ подадоха сигналъ за настѣпление и нѣколко табори се опитаха да атакуватъ върха Св. Никола и дѣсния флангъ на Стоманената батарея. Руската артилерия скоро откри това настѣпление и обсиа противника съ картеченъ огънь. Атакующитѣ части се спрѣха испърво въ мъртвото пространство на югъ отъ Орлиното гнѣздо, а слѣдъ малко съвсѣмъ отстѣпиха. като се укриха въ окопитѣ си около шосето. По този начинъ атаката на този день биде отбита изключително съ артилерийски огънь.

Вгоръ такъвъ опитъ за атака биде направенъ на 3-й ноемврий вечерята: Часа около 7 вечерята, саперитѣ, които работяли на върха Св. Никола, зачули нѣкакъвъ си шумъ доло въ турскитѣ окопи. Тѣ извѣстили началника на този участъкъ за чутото и веднага прѣкратили работитѣ. Дежурнитѣ роти отъ Иркутский и Енисейский полкове скоро заели своитѣ мѣста въ окопитѣ и чакали въ пълна готовностъ. Слѣдъ малко шумътъ се усилилъ и въ тъмнината можало да се забѣлѣжи движението на нѣколко гѣсти колони, които сѣ били насочени къмъ батареята № 3 и 4. Когато противника се приближилъ на 300—400 крачки батареитѣ отъ Св. Никола откриватъ картеченъ огънь почти въ упоръ. Турцитѣ при все това продължаватъ да се искачатъ на стрѣмнината. Въ сѣщото това врѣме тѣхната артилерия открива участенъ